

?Noves instal·lacions del Club Tennis Manresa (1967)

Tal i com reflecteix el diari "Manresa" del 13 de juliol de 1967, els dirigents del Club Tennis Manresa (Augé, Calmet, Echevarría, Puigbó, Ramiro, Sallés i Vives) van transformar els terrenys de l'Agulla ?com es pot veure en la fotografia, encara no hi havia el parc? en un complex esportiu que amb cinc pistes de tennis, una piscina de 25 metres, dues d'infantils i un frontó.

Foto: Antoni Quintana Torres (ACB).

Un xalet de dues plantes, amb vestíbul, nous vestuaris i gimnàs. Al primer pis hi ha un saló de festes, amb restaurant i una àmplia terrassa. La inauguració oficial es va fer el 13 de juny de 1968, amb presència de Joan Antoni Samaranch, delegat estatal d'Educación Física y Deportes, a qui van nomenar soci d'honor de l'entitat; Ramon Soldevila, alcalde de Manresa, i Joan Manuel Augé, president del nou club. En aquest darrer any es va fer la il·luminació d'algunes pistes de tennis que l'any 1967 no existien encara -com es veu en la fotografia-, es van ampliar les activitats infantils als diumenges a la tarda i es va posar en funcionament una sala de bridge. En els primers anys del club als terrenys de l'Agulla, el tenista més destacat era Xavier Francàs, seguit del seu germà Jordi, els germans Joan Manuel Augé i Josep Maria, així com Lluís Xavier Augé, Antoni Valentí, Pere Muixí, Antoni Malet, Josep M. Malet, Ramon Ribera, Vicenç Furió, Pere Antoni Gener, Antoni i Lluís Clotet, Joan Lluís Aymerich i Jaume i Lluís Guitart. Entre les dones destacaven Maria José Moll i la seva germana Montserrat, i també Marta Camprubí, Marisa Francàs, Pilar Herms, Núria Lluvià i Geneviève Puossinez, segons explica Francesc Comas a 40 anys del Club Tennis Manresa.

A la dreta de la fotografia, en una zona habilitada per a aparcament, hi ha diversos cotxes,

davant de la casa del sequiaire que controlava l'aigua de la Séquia, on ara hi ha el bar de l'Agulla, amb una gran terrassa i l'entrada al parc de la Séquia. El triangle que formen els cotxes, la casa del sequiaire i els oms de ribera ara pertanyen a Sant Fruitós de Bages, ja que l'excalcalde Batanés ho va aconseguir després d'una disputa amb Manresa. Entremig, hi ha la casa murallada per un mur de maó i decoracions de ceràmica blava i blanca que l'envolten. Inicialment era de la família Codina-Coma, segons explica Jaume Plans, en el llibre *Història de les masies, les famílies i el territori de l'antiga parròquia de Sant Iscle de Bages*. Més a l'esquerre hi ha la casa restaurant amb terrassa a l'aire lliure de Salvador Cots, sota uns pins molt antics, amb piscina. El seu avantpassat provenia de Sant Salvador de Guardiola i era pagès. Davant la terrassa del bar restaurant observem les tres pistes de tennis -darrere les quals hi ha els primitius vestidors- que van ser les primeres a construir-se a finals de l'any 1964. Les competicions es van començar a disputar el 1965. En primer terme, mostres d'enjardinament i sobretot les taules quadrades amb un peu de quatre potes i cadires metàl·liques plegables pròpies d'un disseny dels anys seixanta.